

Mercedes Peón

**‘Nada do que
se faga nun
escenario pode
ser tradicional’**

A creadora coruñesa ultima a produción do seu novo disco e actuará no **Womex 2010** como primeira artista galega seleccionada polo xurado desta feira internacional

FOTOGRAFÍAS: JANITE

Mercedes
Peón

En solitario, acompañada só polos seus colaboradores máis próximos, Mercedes Peón remata a produción do seu quinto disco de longa duración. Faino confiando máis que nunca no que lle pide o corpo: as composicións, din, veñen dunha especie de transo, total e sincero, consigo mesma. O disco estará listo contra outubro. Durante o duro proceso de mestura do traballo, Mercedes Peón falou, tamén con decisión, para AO VIVO MÚSICA.

Hai no disco algunha influencia, algún ambiente novo con respecto aos traballos anteriores?

Non son consciente das novidades que poidan explicarse neste momento. Ides ter que escoitalo e valoralo. Como compositora deixo levar polo que acontece a tempo real, tanto na melodía espontánea xurdida do transo cunha mesma, como no estudo polirrítmico ou harmónico máis conceptual e desmembrado. Este disco creo que é unha morea de capas entrelazándose, creando estéticas totalmente independentes e cun fío común entre todas: a realidade das vivencias plasmadas en música cun concepto globalizador.

Habitualmente es bastante autosuficiente gravando. Traballaches desta vez con alguén en especial?

Como ben sabedes, non son amiga de colaboracións. Traballo na máis estrita soidade, partindo de min mesma. De no-

mear a alguén, nomearía a Nacho Muñoz, que estivo comigo cara ao final revisando e achegando sons reveladores; a Fernando Abreu, cos seus clarinetes, achegando calidade e clase; a Manuel Cebrián, coas súas guitarras e virtuosismo coa clara intención de adaptarse; e a Manuel Alonso, co seu baixo. Case consigo tolealo coa miña anarquía harmónica e rítmica! Agora estou no proceso de produción final coa inestimable colaboración de José Puga.

“O proceso de gravación é enteiramente caseiro, menos na mestura final. Son meticulosa, pero antepoño a emoción”

Pasaron tres anos desde o último disco. Como es cando gravas, moi meticulosa, lévalo todo moi preparado, improvisas sobre a marcha...?

Son sincera. É un proceso de máxima sin-

ceridade comigo mesma. Todo parte dun transo e logo seguen arranxos e investigación sonora. Non parto dun estilo preconcebido. O proceso é enteiramente caseiro, menos na mestura final. Son meticulosa, pero teño preferencias, antepoño a emoción e a sinceridade á intelectualidade.

Sempre estiveches moi apegada á tradición oral da música, pero os teus discos teñen cada vez máis querenza pola experimentación, pola tecnoloxía...

Non é apego, é denuncia! A verdadeira creación colectiva é a tradición. O mundo actual, Galicia tamén, está deixando morrer músicas, falas, valores que se crearon colectivamente sen ningún tipo de liderado. E, aínda que o houbese, o tempo e a evolución natural encargáronse de facelo desaparecer. Só perdura o que serve e funciona para un colectivo, sen consignas, sen dogmatismo e sen tradicionalismos nin direccións perversas, como por exemplo, os medios actuais de comunicación. Nada do que se faga nun escenario, e moito menos no meu caso, porque parto da máis estrita soidade, pode ser tradicional.

Como combinas eses dous aspectos?

Sen complexos, cun claro amor a quen son e ao sitio de onde son, non fuxo do que me impactou drasticamente. Todas esas mulleres e homes amosáronme xenerosamente como se divertían, como bailaban, como cantaban... Hai unha parte de gra-

titude, de privilegio e incluso de denuncia a través desas pinceladas que me colocan directamente nunha música singular.

Como ves a situación da música en Galicia na actualidade?

Gozamos dunha creatividade envexable, de músicos e músicas cunha formación exquisita, ou de grandes creativos sen máis. A música máis orixinal (polo tanto con máis orixe) é a que está conseguindo gozar da internacionalidade tan demandada e que xa existe.

E gústache en especial algunha das músicas que se están facendo?

Teño que recoñecer que son un desastre e que case non escoito música. Creo que quen se atreve a afrontar un proxecto desta índole merece todo o meu respecto. Se o fai en galego, paréceme que nos está a facer un agarimo a todos nós. Se o fai con calidade, de seguro que vai ter unha proxección para o futuro; e se é quen de transmitir a súas propias peculiaridades, chegarán (e moitos xa chegaron) moi lonxe.

Afecta moito a crise ás vendas?

Todo o que está relacionado cunha subvención vai sufrir moito. Eu creei hai máis de doce anos un selo e unha empresa para os meus asuntos musicais. Os gobernos teñen totalmente desamparado todo o que sexa creación, réxime de traballadores como músicos, artistas... Eu, inda por riba,

son todo iso. Teño que parar un ano ou máis para plasmar e investigar o que teño en proxecto... En fin, non vos vou aburrir con todo isto. Quero dicir que os músicos de por si xa non estaban moi amparados (como traballadores e traballadoras), e os creativos aínda menos. Eu teño que ser empresaria e como empresaria só vexo unha solución: ter calidade, facer un produto sen rivalidades e non depender dos proteccionismos gubernamentais.

E como che vai cos directos?

Estou traballando na media habitual, con concertos sobre todo internacionais, e cunha vía de expresión relacionada coa arte contemporánea.

Como afrontas un concerto?

A verdade é que eu non me poño nerviosa. Se estás desaxustado por algo, o corpo reacciona mal, pero son unha persoa bastante equilibrada. Cando realizo a *performance* coa que estou a xirar o que si me preocupa son todos os elementos que teño que ter en conta. É un espectáculo de hora e vinte, e estou soa, co meu *sampler*, a miña voz, a miña semibatería, percusións, clarinete, gaita... Vou construíndo un mundo sonoro onde ten que haber emoción, sincronización coas imaxes de Miguel Piñeiro, de Muriel, de Margarita Ledo... Consegui unha coherencia e centrarme no concepto que debo seguir sen deixarme levar por público ou por elementos exter-

nos... Nervios non, pero nese momento a concentración é total.

E en que formato te atopas máis cómoda, soa ou con banda?

Estou cómoda en todos os formatos.

Womex '10

Mercedes Peón actuará o próximo 29 de outubro no Womex 10, a feira para profesionais da música que vai celebrarse en Copenhague. A galega foi elixida por un xurado internacional para participar no programa desta importante cita mundial. Farao coa intensa e hipnótica *performance* que a levou a multitude de escenarios nos últimos tempos, un espectáculo que, unido á súa traxectoria, lle serviu para que o duro tribunal que elixe estas actuacións a escollese, cousa que ocorre por primeira vez cun artista do país. Este concerto coincidirá coa saída á rúa do seu novo traballo, e levarase a cabo no marco dun encontro que reúne anualmente a máis de 3.000 profesionais do negocio mundial, procedentes dun cento de países.